

have fundet, at Konseilspræsidenten var saa halsstarrig, at der ikke var nogen anden Vej at gaa.

Man kunde maaske sige, at saa kunde vi være lige saa halstarrige og se, hvem der klarede sig bedst! Men der kommer saa den Ting, at man bestandig faar det Indtryk, at for den ærede Konseilspræsident er det ikke saa magtpaaliggende som for os andre at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal. For os er det om at gøre at faa Sagen bragt til Afslutning; at faa de allerværste Urimeligheder fjernede, og derfor have vi maaske været tilbøjelige til at bringe Ofre og gaa med til Forholdsregler, om hvis Godhed vi strengt taget ikke følte os overbeviste. Men det ligger ikke i — det skal Konseilspræsidenten ikke gøre sig nogen Glæde af —, at han har faaet overbevist os andre om, at i og for sig har han haft Ret og vi Uret. De Betragtninger, der ledede os i Begyndelsen af denne Sag, ere i Virkeligheden de samme hos os endnu, og det er kun Betimelighedshensyn, der begrunde en Afvigelse i Indstillingen.

Det Spørgsmaal, der i Øjeblikket har mest Interesse, er det, der ligger i Underændringsforslaget fra Mindretallets Side om Indførelse af Omvalg. Der er dog en Bemærkning, jeg vil gøre til Konseilspræsidenten med Hensyn til en Henstilling, som der naturligvis kan tales om. Han mente, at foruden at Grundloven fastsatte Grænserne: Maksimum og Minimum, skulde den ogsaa nævne Tallet, eller i alt Fald sige, at Valgloven skal bestemme Tallet. Jeg tror, at dette er overflødig, thi naar der i Almindelighed staa, at Kredsinddelingen og Valgmaaden bestemmes ved Valgloven, giver Kredsinddelingen Tallet; man deler Landet i Kredse, og derved er Tallet givet. Men for øvrigt vil jeg sige, at hvis det kan være nogen en Betyggelse, vil der ikke være noget til Hindér for at indsætte, at Tallet skal bestemmes ved Grundloven. Jeg synes, det er overflødig, at det er en Gentagelse af det, der een Gang staa, at Kredsinddelingen skal fastsættes ved Valgloven.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Omvalg skal jeg sige, at jeg ikke har noget imod at tiltræde den Opfattelse, som blev gjort gældende af den sidste ærede Taler,

at dette Forslag tages tilbage uden at komme til Afstemning. Efter de Udtalelser, der ligge for, og ganske særlig efter Konseilspræsidentens Udtalelser, der jo ere de vigtigste i denne Sag, er der Udsigt til, at vi med nogenlunde Haab om Frugt kunne tage Forhandlingen op under Valgloven. Det er ganske vist, at den ærede Ordfører har gjort os det saa svært som muligt ved at rejse en vis Sandsynlighed for principale Indvendinger mod, at denne Sag overhovedet gennemføres, principale Indvendinger af en noget stærkere Natur, end vi hidtil have hørt dem udtale fra nogen som helst Side i Flertallet. Men det kan være, at den ærede Ordfører i denne Sag staaar ret ene. Vi ville i alt Fald haabe, at vi i højere Grad maa kunne støtte os til den ærede Konseilspræsident, som jo har udtalt sin Sympati for selve Sagen og sin Villighed til paa alvorlig Vis at optage en Forhandling om dette Spørgsmaal. Jeg er nu ikke enig med Konseilspræsidenten i, at det ikke hører hjemme i Grundloven. Jeg har fremhævet, at jeg betragter det som en fundamental Bestemmelse, der naturligvis burde staa der, og naar Konseilspræsidenten siger, at i Grundloven skal man ikke tage saadanne Smaa-ting op, som kunne undværes, at det kun skal være de aller-nødvendigste faste Former, som staa der, vil jeg sige, at saa er der i alt Fald en Inkonsekvens i den Stilling, som Flertallet med Konseilspræsidentens Tilslutning indtager, naar det sætter Maksimumsgrænsen ind. Det er lige saa meningsløst, ja jeg synes meget mere urimeligt at sætte den Bestemmelse ind i Grundloven, at Tallet, saa længe denne Grundlov bestaar, ikke maa overstige 132. Det er i Virkeligheden et Forhold af den Art, at det i langt højere Grad var naturligt at henvise det til Afgørelse ved selve Valgloven og kun indsætte det Minimum, vi nu en Gang ere enige om.

Ministeren sagde, at dette med Omvalg var noget, som fremkom nu, og som han syntes, der ingen Grund var til at binde sig til ved Grundloven, for det have vi ikke talt om før, det var et nyt Spørgsmaal! Og deri ligger vel nok, at han betragter det som et midlertidigt, et øjeblikkeligt oplussende Spørgsmaal. Deri er jeg heller ikke enig med Ministeren. Det